

Länsstyrelsen
i Jönköpings län

Bevarandeplan för Natura 2000-område

Ramlaklint/Uvaberget

- Områdeskod
SE0310106

- Bevarandeplanen
reviderad/fastställd
2016-12-12
2005-12-13

- Beteckning
0600-40-0106

Bakgrund

Natura 2000 är ett nätverk av värdefulla naturområden inom EU. Utpekande av Natura 2000-områden bygger på krav i EUs fågeldirektiv och art- och habitatdirektiv. Syftet är att hejda utrotning av vilda djur och växter och att hindra att deras livsmiljöer förstörs. Alla medlemsländer ska peka ut Natura 2000-områden. Genom utpekandet åtar sig länderna att naturmiljöerna och arterna i varje område långsiktigt ska bevaras. Natura 2000-nätverket är viktigt i EUs arbete för att bevara biologisk mångfald. I de båda direktiven listas särskilt värdefulla naturmiljöer och arter.

Bevarandeplan

Bevarandeplanen beskriver området med bevarandesyfte, bevarandemål och beskrivningar av de naturmiljöer och arter som ska vara i gynnsamt bevarandetillstånd. Även vad som kan påverka Natura 2000-området negativt, behov av bevarandeåtgärder, t ex skydd eller skötsel, liksom uppföljning beskrivs också. Informationen ska underlätta förvaltningen av området och tillståndsprövningar enligt miljöbalken. Bevarandeplanen fastställs av Länsstyrelsen och kan revideras när ny kunskap tillkommer eller om omständigheterna i eller utanför området ändras.

Lagstiftning

För att inte skada naturvärden krävs tillstånd för verksamheter eller åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område. Det kan även gälla åtgärder utanför Natura 2000-området, om de kan påverka miljön i området. Detta regleras i miljöbalken (7 kapitlet 27-29§§). Då det kan vara svårt att avgöra vilka åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka naturvärden behöver man samråda med Länsstyrelsen före genomförandet. Vid skogsbruksåtgärder hålls samråd med Skogsstyrelsen. Tillstånd krävs inte för de åtgärder som behövs för skötseln av naturmiljöerna i området. Bevarandeplanen är inte ett juridiskt bindande dokument utan ett underlag för prövningar av eventuella åtgärder i Natura 2000-området.

Kontakt

Vid frågor om Natura 2000 kontakta Länsstyrelsen:

- Telefon växel: 010-22 36 000
- E-post: jonkoping@lansstyrelsen.se

Bevarandeplan för Natura 2000-området

SE0310106 Ramlaklint/Uvaberget

Kommun: Jönköping

Områdets totala areal: 25,1 ha

Bevarandeplanen uppdaterad av Länsstyrelsen: 2016-12-12

Bevarandeplanen fastställd av Länsstyrelsen: 2005-12-13

Markägarförhållanden:

Staten (Naturvårdsverket)

Regeringsbeslut, historik:

SPA: 1996-12-01, regeringsbeslut M96/4019/4, pSCI: 1997-01-01, SCI: 2005-01-01,

SAC: 2011-03-01, regeringsbeslut M2010/4648/Nm

Naturtyper och arter som ska bevaras i området:

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:

9010 - Taiga

1386 - Grön sköldmossa, *Buxbaumia viridis*

A103 - Pilgrimsfalk, *Falco peregrinus*

A104 - Järpe, *Bonasa bonasia*

A215 - Berguv, *Bubo bubo*

A217 - Sparvuggla, *Glaucidium passerinum*

A223 - Pärluggla, *Aegolius funereus*

A236 - Spillkråka, *Dryocopus martius*

Bevarandesyfte

Syftet med Natura 2000 är att säkerställa den långsiktiga överlevnaden för Europas mest värdefulla och hotade naturtyper och arter. I varje enskilt Natura 2000-område är syftet att prioriterade naturtyper och arter bevaras så att området på bästa sätt bidrar till gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå.

I Natura 2000-området Ramlaklint/Uvaberget är de prioriterade bevarandevärdena de båda skogsklädda bergen med rikt fågelliv. Vid eventuella målkonflikter inom Natura 2000-området prioriteras rovfåglar och ugglor.

Området har mycket höga värden knutna till skog på de båda bergen Ramlaklint och Uvaberget med dess rika fågelliv. Området bidrar på bästa sätt till gynnsam bevarandestatus på biogeografisk nivå för förekommande naturtyp och arter.

Området är naturreservat och prioriterade åtgärder gäller enstaka skötselåtgärder av skog.

Beskrivning av området

Natura 2000-området utgörs av två berg, varav Ramlaklint är det mest dramatiska med höga stup. Skogen på bergen är gammal och dominerade av äldre tall och gran. Det finns även inslag av lövträd. Förekomsten av gammal död ved är rikligt och den ger lavar, mossor och vedinsekter ett stort livsutrymme. Området är viktigt för flera fågelarter.

Området är naturreservat sedan 1990 och i skötselplanen finns en utförligare beskrivning av området.

Vad kan påverka negativt

Området är naturreservat och inga direkta hot är kända. Det finns risk att besökare till naturreservatet av misstag stör häckande fåglar. Besökare till naturreservatet informeras via skyltar om att inte besöka Ramlaklint under häckningstid.

Åtgärder som generellt kan påverka området negativt som fågelokal är åtgärder utanför området som försämrar för fågellivet inom området som t.ex. störning, buller, skapande av barriärer och fragmentering. Generellt hot för naturtypen taiga är utbliven föryngring av tall och lövträd samtidigt som gran ökar.

Bevarandeåtgärder

Området är naturreservat och inga övriga bevarandeåtgärder är planerade.

Uppföljning av naturtyper och arter

Länsstyrelsen ansvarar för att uppföljning av bevarandemål genomförs. Uppföljningen ska ske enligt de manualer för skyddade områden som har tagits fram av Naturvårdsverket. Mätbara mål, så kallade målindikatorer, ska registreras i databasen SkötselDOS. Dessa målindikatorer följs sedan upp. Målsättningen är att kunna se om de bevarandemål som satts upp i bevarandeplaner och skötselplaner uppfylls, att skötseln fungerar och att Natura 2000 - naturtyperna och arterna har gynnsamt tillstånd.

Naturtyper och arter enligt art- och habitatdirektivet samt fågeldirektivet:**9010 - Taiga**

Areal: 24,8 ha. Arealen fastställd i regeringsbeslut

Beskrivning

I stort sett all skogsmark klassas som taiga.

Mer generell information om naturtypen finns i Naturvårdsverkets naturtypsspecifika vägledning.

Bevarandemål

Taiga ska vara en flerskiktad skog och ha inslag av äldre träd och död ved. De övre trädskikten brukar domineras av tall men typiska arter som gran, björk, asp, rönn och sälg kan också förekomma. Skogen ska ha, eller utvecklas mot, naturskogskaraktär och hysa en hög biologisk mångfald vad det gäller trädslagsblandning och arter. Skötsel som efterliknar effekterna av en för området naturlig brandregim i torra partier bidrar till naturmiljöns måluppfyllelse. För att gynna järpe som är utpekad art bör lövandelen överstiga 10 %. Typiska arter av mossor, lavar, svampar och fåglar ska förekomma i området. Arealen taiga ska vara minst 24 hektar.

Bevarandeåtgärder

Åtgärder för att gynna tall och lövträdsföryngring kan bli aktuella liksom åtgärder för att reducera likåldrig gran och dominans av granföryngring.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt bevarandetillstånd. Naturtypen har riklig förekomst av viktiga strukturer, funktioner och arter. Enstaka skötselåtgärder är planerade och förutsättningarna bedöms som goda för att bevara naturtypen på lång sikt.

1386 - Grön sköldmossa, *Buxbaumia viridis*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Grön sköldmossa är en bladmossa som växer på mjuk död ved, oftast på multnande stammar och stubbar av gran. Arten kan även förekomma på ved av tall eller lövträd och i sällsynta fall direkt på humusrik skogsmark.

Arten förekommer i friska - fuktiga barr- och blandskogar med en hög och jämn luftfuktighet. Grön sköldmossa växer i första hand på relativt kortlivade substrat och är därför beroende av en kontinuerlig tillgång på lämplig ved. I första hand finner man arten i grannaturskog som präglas av småskaliga naturliga störningar och en god tillgång på död ved.

Grön sköldmossa är klassad som livskraftig och är därmed inte rödlistad. Arten är fridlyst enligt 8 § Artskyddsförordningen (2007:845). Grön sköldmossa ingår även i art- och habitatdirektivets bilaga 2.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Grön sköldmossa ska finnas i en livskraftig population. Tillgången på substrat, främst i form av granved, ska vara riklig, kontinuerlig och finnas i olika nedbrytningsstadier. Arealen taiga, vilken är artens livsmiljö, ska vara minst 24 hektar.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt bevarandetillstånd. Området är lämpligt för arten och det finns rapporter om dussintals fynd av sporkapslar. Förutsättningarna bedöms som goda för att bevara arten i området på lång sikt.

A103 - Pilgrimsfalk, *Falco peregrinus*

Artens förekomst är ej fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Pilgrimsfalken häckar framför allt i branta klippväggar i en från människan någorlunda ostörd miljö. Häckande par är mycket traditionsbundna och återvänder år efter år till samma häckplats. Pilgrimsfalken lever nästan uteslutande av fåglar som den slår i luften. Under häckningen jagar arten inom ett område i storleksordningen upp till två mil från boplatsen, i vissa fall ända upp till sex mil från boplatsen. De sydsvenska falkarna övervintrar i västra Europa, söderut till Spanien och Portugal. Enstaka individer övervintrar även i södra Sverige. De nordsvenska falkarna övervintrar i Medelhavsområdet och i Afrika.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Uvaberget/Ramlaklint ska vara en lämplig häckningsmiljö för pilgrimsfalk som ska finnas i livskraftigt bestånd. Branterna i reservaten ska vara lämpliga för häckning och mänsklig störning ska undvikas. Gentemot berguv råder stor konkurrens vad det gäller boplats och det kan därför vara perioder när bara endera av arterna häckar i området. Detta är ett naturligt konkurrensförhållande och inget som renderar åtgärd. Arten är knuten till bergbranterna som ska vara minst 1 hektar.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt bevarandetillstånd. Området är lämpligt för häckande pilgrimsfalk och arten har häckat i området sedan år 2011.

A104 - Järpe, *Bonasa bonasia*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Järpen vill ha tät skog med föryngring av främst gran och med inblandning av al, björk och asp. Hög markfuktighet och förekomst av surdråg, alkärr och bäckar gynnar arten.

Lövträdsandelen i reviret bör överstiga 10 % för att området ska accepteras. En viktig och begränsad vinterfödoresurs är alknoppar, alhängen samt björkknopp, och i omedelbar anknytning till födan krävs dessutom skydd i form av grantätningar.

Järpen är mycket stationär året om inom sitt revir (25-50 hektar). När ett par har etablerat sig på en plats stannar de där så länge biotopen är intakt. Liksom hos övriga skogshöns är god tillgång på insekter mycket viktig för kycklingarnas överlevnad. Järpen är en extrem stannfågel inom sitt revir. Ungfågelspridningen kan röra sig om i storleksordningen någon eller några kilometer.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Uvaberget/Ramlaklint ska vara en lämplig häckningsmiljö för järpe som ska finnas i livskraftigt bestånd. Arten är knuten till taiga som ska vara lövträdsrik och minst 24 hektar.

Bevarandetillstånd

Okänt bevarandetillstånd. Området är i många avseenden en lämplig lokal för järpe men det finns inga sentida rapporter om järpe i området och det har heller inte genomförts några inventeringar.

A215 - Berguv, Bubo bubo

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Berguven livnär sig på medelstora däggdjur (kaniner, harar och råttor) och större fåglar. Arten häckar i de klassiska uv-bergen som är branta stup på höga berg. Häckningar konstateras också på marken bland större stenblock, i gamla kråkbon och i stadsmiljöer. Berguvens hemområde är normalt i storleksordningen 25–30 kvadratkilometer. I områden med god födotillgång kan det vara betydligt mindre. Den spridning som sker består av ungfåglar som söker sig nya, uv-tomma revir. Ungfågelspridningen kan i extremfall uppgå till tiotals mil. Berguven är en stannfågel som uppehåller sig i sitt hemområde året runt.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Uvaberget/Ramlaklint ska vara en lämplig häckningsmiljö för berguv som ska finnas i livskraftigt bestånd. Branterna i reservaten ska vara lämpliga för häckning och mänsklig störning ska undvikas. Gentemot pilgrimsfalk råder stor konkurrens vad det gäller boplats och det kan därför vara perioder när bara endera av arterna häckar i området. Detta är ett naturligt konkurrensförhållande och inget som renderar åtgärder. Arten är knuten till bergbranterna som ska vara minst 1 hektar.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt bevarandetillstånd. Området är en lämplig miljö för häckande berguv men ingen känd sentida häckning. Pilgrimsfalk konkurrerar om samma område.

A217 - Sparvuggla, *Glaucidium passerinum*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Sparvugglan behöver tillgång på lämpliga boplatser i form av gamla bohål från större hackspett. Den optimala häckningsmiljön är gammal, flerskiktad grandominerad blandskog med rik förekomst av grova lövträd (främst asp, björk och al). I södra Sverige hittar man arten ofta på gammal, igenväxande inägomark där den häckar i bestånd av äldre asp. Sparvuggla behöver tillgång på lämplig föda i form av gnagare och småfåglar. Sparvugglan är i huvudsak en stannfågel. Vissa vintrar sker mer omfattande rörelser söderut.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Uvaberget/Ramlaklint ska vara en lämplig häckningsmiljö för sparvuggla som ska finnas i livskraftigt bestånd. Arten är knuten till taiga som ska vara lövträdsrik och minst 24 hektar.

Bevarandetillstånd

Okänt bevarandetillstånd. Området är i många avseenden en lämplig lokal för sparvuggla men det finns inga sentida rapporter om sparvuggla i området och det har heller inte genomförts några inventeringar.

A223 - Päruggla, *Aegolius funereus*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Päruggla behöver tillgång på lämplig föda i form av olika smågnagare, främst sork men även skogsmöss, näbbmöss och småfåglar. För god häckningsframgång krävs höga gnagartätheter och tillgång på lämpliga häckningsplatser i form av trädhåligheter. Häckar helst i hål av spillkråka, men kan undantagsvis hålla till godo med naturliga håligheter och hål av gröngöling och större hackspett. Arten häckar dessutom gärna i holk. Bra bohål är en bristvara och hannarna försöker därför stanna året runt i häckningsreviret. Pärugglan häckar med de största tätheterna i tät granskog. Även om den föredrar granskog, helst äldre sådan med små luckor och öppningar i form av stormfällan etc., häckar den frekvent även i barr- och lövblandskogar innehållande tall, björk och asp. I områden med dålig tillgång på lämpliga bohål accepterar den även ren tallskog. Ofta påträffas arten i gränsområden till hyggen och inägor samt kring större myrar, förmodligen därför att bytestillgången är högre i dessa marker än centralt inne i den täta skogen. Pärugglan är huvudsakligen stannfågel, men vissa år sker flyttningsrörelser rum i september–november.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Uvaberget/Ramlaklint ska vara en lämplig häckningsmiljö för päruggla som ska finnas i livskraftigt bestånd. Arten är knuten till taiga som ska innehålla grova träd och vara minst 24 hektar.

Bevarandetillstånd

Okänt bevarandetillstånd. Området är i många avseenden en lämplig lokal för päruggla men det finns inga sentida rapporter om päruggla i området och det har heller inte genomförts några inventeringar.

A236 - Spillkråka, *Dryocopus martius*

Artens förekomst är fastställd i regeringsbeslut.

Beskrivning

Spillkråkan behöver tillgång på lämplig föda i form av vedlevande insekter och myror. Födosöker ofta lågt i träd, på stubbar m.m., gärna i rotrötad gran efter hästmyror. Spillkråkan häckar främst i grov asp, tall eller bok. För att spillkråkan skall häcka måste stamdiametern i brösthöjd överstiga 30 cm för asp och 40 cm för tall. Medelåldern på utnyttjade tallar är i Småland 115 år. Spillkråkan är något av en nyckelart i boreala skogsekosystem genom att den årligen producerar ett stort antal bohål lämpliga för större hålhäckande fåglar, som pärluggla, och däggdjur som ej själva förmår mejsla ut sitt bo.

Mer generell information om arten finns i Naturvårdsverkets artspecifika vägledning.

Bevarandemål

Uvaberget/Ramlaklint ska vara en lämplig häckningsmiljö för spillkråka som ska finnas i livskraftigt bestånd. Arten är knuten till taiga som ska innehålla grova träd och vara minst 24 hektar.

Bevarandetillstånd

Gynnsamt bevarandetillstånd. Området är en lämplig lokal för spillkråka och rapporter om häckande spillkråka finns.

Dokumentation

Länsstyrelsen i Jönköpings län, 1990. Beslut. Bildande av naturreservatet Uvabergets naturskog och Ramlaklint, Jönköpings kommun.

Naturvårdsverket. 2011. Grön sköldmossa, *Buxbaumia viridis*. Vägledning för svenska arter i habitatdirektivets bilaga 2 NV-01162-10.

Nitare, Johan. 2000. Signalarter indikatorer på skyddsvärd skog: flora över kryptogamer.

Jönköping: Skogsstyrelsen.

www.artportalen.se

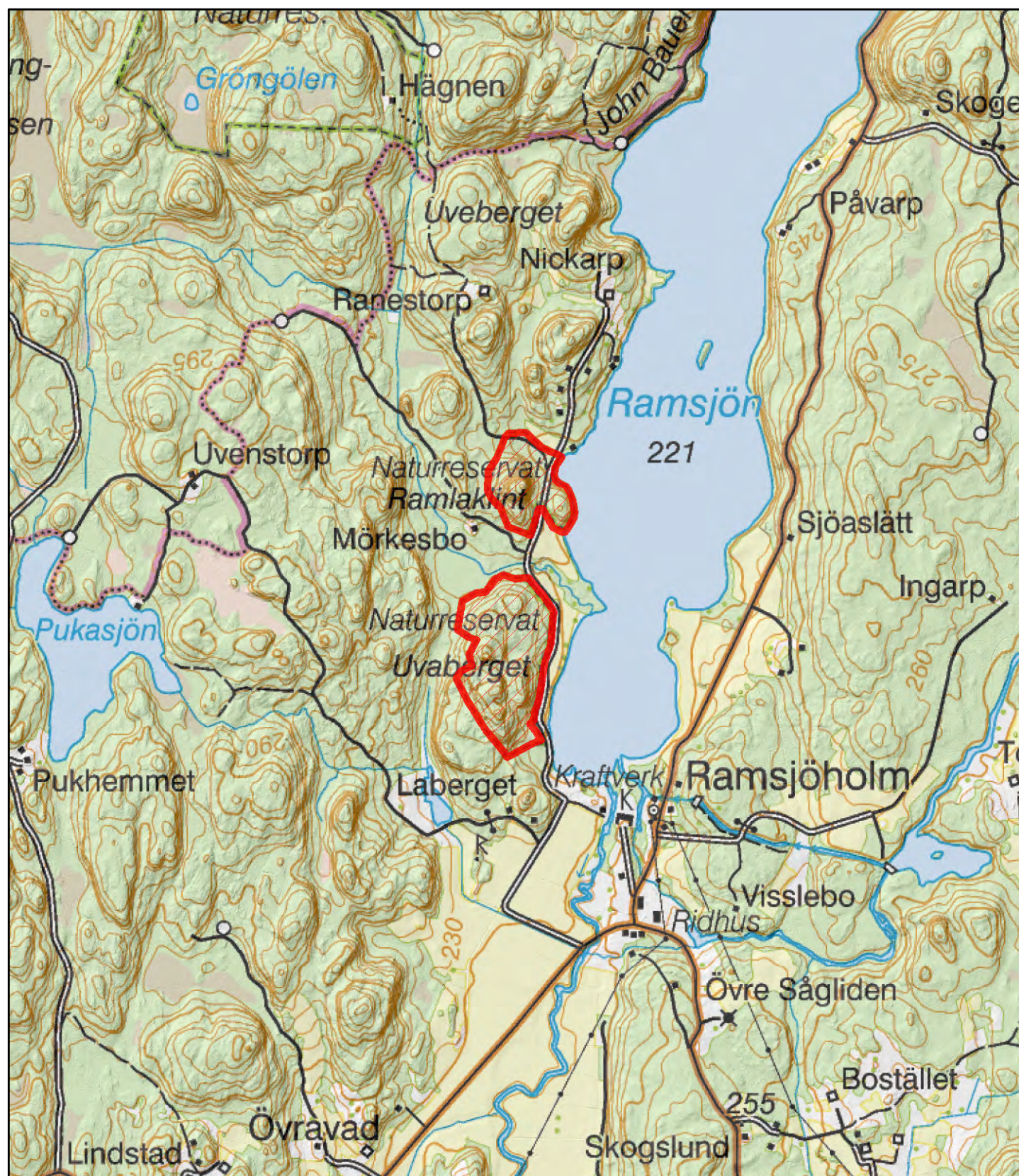
Bilagor

Kartbilaga (översiktskarta och naturtypskarta).

Natura 2000-område Ramlaklint/Uvaberget (SE0310106)

Bilaga
översiktskarta

1:20 000

Länsstyrelsen
i Jönköpings län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan
© Länsstyrelsen Jönköping

Natura 2000-område

Ramlaklint/Uvaberget

Natura 2000-område Ramlaklint/Uvaberget (SE0310106)

Bilaga
naturtypskarta

Länsstyrelsen
i Jönköpings län

© Lantmäteriet Geodatasamverkan
© Länsstyrelsen Jönköping

1:7 000

Naturtyper

- Taiga (9010)
- Ej Natura 2000-habitat

